

[Alfred Andersen.]

hvorfor vi vil undlade at stemme for kommunisternes.

Endelig har vi stillet ændringsforslag om 10 pct. forbedringer af pensionerne for folke- og invalidepensionister, fordi vi mener, at disse grupper, med den inflation, der er i landet, kommer stadig mere bagefter.

Om vores ændringsforslag nr. 484 om ny reguleringskonto med særlige lovreserver til fremme af beskæftigelsen vil jeg gerne sige, at vi er vel vidende om, at vi har en lovreserve på 7 mia kr. Men vi har alligevel ønsket denne lovreserve på 810 mill. kr. for ligesom at få øremærket nogle penge til bestemte formål. Vi ønsker først og fremmest pengene brugt inden for energisektoren ved fortsat forbedring og isolering og samtidig til arbejde med nye energiformer. På denne måde kan vi fremme beskæftigelsen, spare på valutaen og forhåbentlig undgå at bygge atomkraftværker.

I afstemningen om Statsbroen Store Bælt er gruppen frit stillet.

Af regeringens ændringsforslag vil vi, som jeg sagde indledningsvis, stemme imod en del, fordi vi mener, de betyder afgifter og sociale forringelser, som ikke er rimelige i en tid, hvor vi forlanger, at arbejdsmarkedet skal vise mådehold. I en sådan situation bør vi ikke pålægge det de udgiftsposter, som her er foreslået fra regeringens side, fordi det kan virke provokatorisk. Hvis man senere får nogle ulovlige strejker osv. fra fagbevægelsens side, for at den kan få penge hjem på anden måde, har man selv her lagt grundstenen til urolighederne på arbejdspladserne. Derfor synes jeg, at man skulle overveje rimeligheden af disse ændringsforslag om afgifter og sociale forringelser fra regeringens side. Vi må forlange, som jeg sagde indledningsvis, at denne finanslov bevarer den sociale balance, hvis vi skal have ro på arbejdsmarkedet.

Freddy Madsen (DKP):

Efter en omfattende behandling af regeringens finanslovsforslag kan vi nu, selv om afstemningen ikke er foretaget, se konturerne af den finanslov, som befolkningen skal leve med i det kommende år. Man må sige, at udsigterne ikke er opløftende for dem, som alene er henvist til at leve af deres egen indsats.

Den kritik, vi fremførte ved første behandling, er ikke taget til følge. Trods valgresulta-

tets nye muligheder har regeringen besluttet sig til at køre videre på augustforligets betingelser. Arbejdsløsheden rider stadig landet og befolkningen som en mare. Alle erkendte i valgkampen, at dette var det altoverskyggende problem. Derfor er det vel også rimeligt at antage, at en væsentlig årsag til socialdemokratiets valgsejr var de rige løfter om, at regeringen ville sætte kampen for beskæftigelsen øverst på dagsordenen. Der har uden tvivl i befolkningen været en betydelig tiltro til, at stemmer på socialdemokratiet i vidt omfang kunne bidrage til at løse dette vitale problem.

Men selv finansministeren må nu erkende, at disse forventninger, som vi også påviste det i valgkampen, var mildt sagt overdrevne. Så kan hr. Erling Olsen jo godt her stå og sige, at vore forslag vil øge arbejdsløsheden. Kendsgeneringerne er jo, at den arbejdsløshed eksisterer, og selv om man kan opfinde meget, kan man vel næppe give os ansvaret for den.

Vi erkender, at regeringens ændringsforslag på de 810 mill. kr. til fremme af beskæftigelsen skaffer arbejde til nogle tusinde arbejdsløse, og i den udstrækning de virkelig giver beskæftigelse, vil vi medvirke til deres gennemførelse. Men desværre fremgår det klart af regeringens egen prognose, at det ikke vil føre til en egentlig nedgang i arbejdsløsheden. Man må nemlig regne med, at problemerne på vore nærmeste eksportmarkeder vil blive yderligere skærpet i det kommende år.

Hvad det sidste angår, kan vi altså som forudsagt af os konstatere, at de ydmyge appeller, den danske regering har fremsat over for regeringen i Bonn, er aldeles uden virkning. Man affinder sig fortsat med, at vi har et deficit på handelsbalancen på over 5 mia kr. på årsbasis til Vesttyskland.

Men dertil kommer de hjemlige problemer. Regeringens første handlinger var gennemførelsen af en række afgifter, der svækker beskæftigelsen. Alene ét af forslagene vil efter regeringens eget skøn føre til afskedigelse af 1.000-2.000 bygningsarbejdere. Alt i alt må selv finansministeren konstatere, at selv hvis regeringens optimistiske skøn over sin aktuelle beskæftigelsesplan kan sikre arbejde til ca. 20.000, må man regne med, at arbejdsløsheden i det kommende år alligevel gennemsnitligt vil holde sig mindst på samme høje niveau, som vi kendte det i det foregående år.

Hvad det betyder for 160.000 mennesker,